N°. 319. **DE GRONDWET.** 1854.

TE ZEGELEN

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ZONDAG 4, MAANDAG 5 JUNIJ.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . . ƒ 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . » 5.50.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . » 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijken en overlijden, worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1, het zegelregt daaronder begrepen.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon, Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indie:
VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen, per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het abonnement ƒ 70, Ned. Cour.

Het request van den heer Ruyssenaers.

Gister kwam, in de Tweede Kamer, het bekende adres ter sprake van den heer A. RUIJSSENAERS, betrekkelijk de misbruiken, die bij de dienst van den onderzeeschen telegraaf bestaan, en de weigering der Regering, om hem eene concessie te verleenen tot den aanleg, in het belang van het algemeen, van eene tweede lijn van de Engelsche kust naar Amsterdam.

De Kamer heeft, op voorstel van den heer THORBECKE, besloten, om dit adres te verzenden aan den Minister van Binnenlandsche Zaken, met verzoek om inlichtingen; en het is, gelooven wij, thans de tijd, om onzen lezers op de hoogte te brengen van de zaak, die niet slechts is van algemeen belang, maar tevens op nieuw getuigenis geeft van de »tegenovergestelde rigting", waarin de Regering zich bevindt.

De heer RUIJSSENAERS was de eerste, die, na vele zorgen, den onderzeeschen telegraaf tusschen de Engelsche kust en de residentie tot stand bragt. Dit had plaats onder het vorig Ministerie, en ofschoon het den ondernemer alle redelijke aanmoediging verleende, weigerde het evenwel volstandig, om de aangevraagde concessie *uitsluitend* te verleenen. De reden tot deze weigering schijnt de behartiging van het publiek belang te zijn geweest; immers in de zitting van gister merkte de heer THORBECKE, teregt, op, dat het onmogelijk was, om, door wetsbepalingen of reglementen, *alle* misbruiken bij de dienst der telegrafen te weren; maar dat juist de *concurrentie* het beste middel was, om daartegen te doen waken en het publiek te waarborgen. De heer RUIJSSENAERS bragt nogtans de onderneming tot stand, onder de voorwaarde, dat de Regering de bevoegdheid zou hebben, *om ten allen tijde aan ieder ander concessie voor gelijke onderneming te verleenen.* Dit gelieve men wèl in het oog te houden.

Nu ontstaan in de dienst van den onderzeeschen telegraaf grove misbruiken. In het bekende verslag van 3 October 1853 heeft de heer RUYSSENAERS die uitvoerig bekend gesteld. Volgens dat verslag kwamen de hoofdmisbruiken daarop neder:

1o. dat aan tijdingen voorrang werden verleend, die ze volgens de wet niet mogen hebben (waarover straks nader);

2o. dat de depêches aan onbevoegden ter inzage werden gegeven;

3o. dat een afschrift van elke depêche naar Londen werd gezonden;

4o. dat op eene ongeoorloofde wijs van het publiek een bestelloon werd gevergd, waardoor de telegraaf jaarlijks ongeveer ƒ22.000 meer vraagt van het publiek, dan het behoort te betalen.

Om dit laatste punt te vatten dient men te weten, dat de bureaux der onderzeesche en rijkstelegrafen in één gebouw zich bevinden, van een beschot slechts gescheiden. Van elke depêche nu, die uit Engeland aankwam en vervolgens per rijkstelegraaf verder verzonden moest worden, werd voor het brengen van de eene kamer naar de andere, 60 *cents bestelloon* berekend!

Het eerste punt, waarover de heer RUIJSSENAERS klaagde, is inderdaad de aandacht van den handel overwaard. De Nederlandsche wet op de telegrafie van 7 Maart 1852 bepaalt, *dat berigten van de Regering den voorrang hebben*, en dat overigens alle particuliere berigten in volgorde, zonder eenige voorkeur, moeten worden overgeseind. Tot nadere uitvoering van de wet van 7 Maart 1852 werd, onder het vorig Ministerie, een koninklijk besluit genomen tot vaststelling van een reglement voor de binnenlandsche dienst der telegrafen. Daarbij werd o. a. bepaald, dat berigten van de regering zijn, die komen *a* van den Koning; *b* van de Ministers; *c* van de Nederlandsche en vreemde gezanten. De tegenwoordige Regering vond goed, om, ook in dit opzigt, van hare tegenovergestelde rigting te doen blijken. Het reglement werd vervangen door dat van 5 Jan. jl., waarin wij lezen (art. 13) dat onder *regerings*-berigten verstaan worden *a.* berigten van den Koning *en van leden van het Koninklijk Huis*; *b.* berigten van 's Konings Ministers en van 's Konings Commissarissen in de provinciën; *c.* berigten van de Nederl. en vreemde gezanten; *d. de berigten, welke, in dringende gevallen, tijdelijk door den Minister van Binnenlandsche Zaken als regeringsberigten worden aangewezen.*

Wij wijzen hier vooreerst op de uitbreiding, die aan de berigten sub *a*, is gegeven. De leden van het Koninklijk Huis behooren niet tot de *regering*; en ten opzigte van de dienst der telegrafen behooren zij, hoe veel eerbied en achting wij overigens ook voor de leden van het vorstelijk Huis koesteren, met het publiek gelijk gesteld te worden. Men overwege toch niet slechts het misbruik, dat van deze bepaling *kan* worden gemaakt door de zoo velen, die in dienst zijn van de koninklijke familie; maar ook, hoe groote belangen met de rigtige dienst van den telegraaf in verband staan, zoodat niet *kan* worden toegegeven, dat bijvb. eene depêche voor hofdienst als anderszins den voorrang zal moeten hebben voor eene depeche, die soms voor handel of andere particuliere belangen van 't hoogste gewigt kan zijn.

De bepaling sub *d* werpt evenzeer het geheele *beginsel*, waarop de wet van 1852 berust, omver; want daardoor wordt aan den Minister de bevoegdheid gegeven, om alle mogelijke berigten als *regeringsberigten* te doen aanwijzen.

Beide bepalingen zijn derhalve te beschouwen als lijnregt in strijd met de letter en den geest van de Nederlandsche, op het stuk der telegrafen bestaande wet.

Nu is het opmerkelijk, dat door *deze* Regering de invoering is geduld van een reglement voor de dienst van den onderzeeschen telegraaf, waarbij (art. 77) bepaald wordt, dat zelfs nog boven de *regeringsberigten* den voorrang zullen hebben, niet tijdelijk, maar altijd, 1o. de berigten afgezonden, onder het merk A. K., aan den directeur der onderneming, den heer J. L. RICARDO, en 2o. (art. 80) de berigten, onder het merk A. S., van Londensche fondsen en aandeelen, noteringen en middag-slotkoersen. De aldus overgezonden berigten, gemerkt A. K., worden dan onmiddellijk verder geseind naar Amsterdam, naar den agent van den heer RICARDO. Wij hebben vroeger gemeld, wie, naar het schijnt, deze agent is, en hoe ook *op deze wijze* de *Amsterdamsche Courant* in het bezit harer depêches schijnt te komen. Gezwegen van de onwettigheid dezer handelwijs, is het wel niet noodig in het breede te betoogen het ongeoorloofde monopolie, dat daardoor aan één persoon, ten nadeele van den geheelen handel wordt verleend. De heer RUIJSSENAERS heeft dan ook den heer RICARDO op deze onwettigheid aandachtig gemaakt; doch te vergeefs. Toen wendde hij zich tot den heer VAN REENEN, Minister van Binnenlandsche Zaken, die hem dankbaar was voor de mededeeling en, onder afkeuring van de misbruiken, verklaarde van zijne mededeelingen nota te hebben genomen (1). Er kan dus geene onbekendheid met de misbruiken worden voorgewend.

Toen in de grieven van den heer RUIJSSENAERS geen herstel kwam (waaronder behooren, die minder in verband staan tot het algemeen belang), legde hij het bestuur van den internationalen telegraaf te 's Gravenhage neder, en sloot, in het begin van November 1853, met kapitalisten eene overeenkomst tot het daarstellen van een tweeden onderzeeschen telegraaf van Engeland naar Nederland. De heer R. had daarop een onderhoud met den Minister VAN REENEN, deelde Z. Exc. dit plan mede, en vroeg hem, of Z. Exc. voor het verleenen van eene tweede concessie gestemd was? Zoo niet, dan wenschte de heer R. niet nutteloos tijd te verspillen, en onmiddellijk te beproeven, de concessie te Hanover te bekomen. Bij deze gelegenheid werden de misbruiken, bij den internationalen telegraaf bestaande, op nieuw besproken. De Minister moet erkend hebben, dat concurrentie het beste voorbehoedmiddel daartegen was en tevens voor Nederland heilzaam zou zijn; doch ZEx. voegde er bij, dat, in elk geval, deze tweede concessie op geene voordeeliger voorwaarden dan de eerste zou kunnen verleend worden. Tengevolge van dit gesprek, waarbij nog aan den heer R. de meeste spoed werd toegezegd, diende hij het request aan den Koning van 20 November 1853 in, dat als bijlage B aan de Tweede Kamer is overgelegd. Tot meerderen aandrang van zijn verzoek rigtte de heer R. den brief van 3 December 1853 (Bijlage C.) aan den Minister, waarin de nieuwe onderneming eene aanmerkelijke uitkeering aan den Rijks-telegraaf beloofde en tevens, tot wering van alle misbruik, aanbood, om op Nederlandsch grondgebied, de dienst door de beambten van den Rijks-telegraaf te doen waarnemen, terwijl bovendien eene aanzienlijke vermindering van het tarief werd voorgedragen. Deze missive werd als *»geheim stuk«* geschreven, natuurlijk met het doel, om aan den bestaanden internationalen telegraaf de middelen tot verzet tegen de aangevraagde concessie niet in handen te geven. Vrij opmerkelijk is het, dat deze missive bij het Ministerie schijnt te zijn zoek geraakt; immers toen de heer R. na eenig tijdsverloop, beproefde de zaak te bespoedigen, werd hem het verloren gaan van zijn *geheimen* brief aangekondigd en verzocht om een afschrift daarvan alsnog in te dienen. Nog opmerkelijker, in verband met het voorafgegane, is, dat na eenigen tijd in de buitenlandsche bladen gezegd werd, dat van wege den internationalen telegraaf aan de Duitsch-Oostenrijksche telegraaf-vereeniging voordeeliger voorwaarden waren aangeboden, *bijna dezelfde* als die, welke de heer R. in dat *»geheime«* stuk aangeboden had *en zulks tegen dezelfde bepalingen.*

Inmiddels werd, zoo in December 1853 als in Januarij 1854, de heer R. herhaaldelijk met eene spoedige en gunstige beschikking op zijn request gevleid. Bij een ander onderhoud, dat de heer R. dienaangaande had met den Minister, had die heer Z. Exc., en zulks op haar aanzoek, bekend gemaakt met de namen der kapitalisten, die bereid waren, om deze tweede lijn te helpen tot stand brengen. De heer R. maakte tevens den Min. bekend met het bestaande plan, om ook in Turkije concessie aan te vragen en zoodoende een stap nader te doen tot de verbinding der telegraaflijnen met O. Indië. Op nieuw verliepen er twee maanden, en inmiddels heeft een Engelschman de concessie in Turkije verworven. Eindelijk werd, dd. 9 Maart 1854, *de concessie geweigerd*, bijna op hetzelfde oogenblik, waarop men van wege den Internationalen telegraaf, de inschrijving ter bekoming van aandeelen in die onderneming opengesteld heeft. Die inschrijving werd geopend bij de heeren Determeijer, Wesseling en Co. te Amsterdam, volle neven van den Minister VAN HALL, en niettegenstaande tot op dat tijdstip, de bankiers van dien telegraaf aldaar geweest waren de heeren LE NORMANT en VAN OUWENALLER. Wanneer wij nagaan, dat voor die inschrijving een kapitaal is gesteld van meer dan ruim het dubbele van hetgeen die telegraaf zou gekost hebben, dan is de gelijktijdige weigering eener tweede concessie aan de deelneming dier inschrijving gewis niet schadelijk geweest. Daarbij behoort nog gevoegd te worden, dat den heer R. steeds volstandig was geweigerd [illegible] om de lijn van den internationalen telegraaf door te trekken tot Amsterdam en Rotterdam, en dat, nu de onderneming uitsluitend in handen van Engelschen is, beweerd wordt, dat gelijke aanvraag zou zijn toegestaan.

Op welken grond nu is de tweede concessie geweigerd aan den heer R.? Om geene enkele plausibele reden. De Minister zegt (Bijlage D) »dat, vermits aan hem, »adressant, reeds eenmaal gelijke vergunning als thans »gevraagd wordt, is verleend en deze door hem, met »goedvinden der Regering, is overgedragen aan een »ander, de verlangde concessie hem *niet* op nieuw »kan worden gegeven.« De concessie, die de heer R. heeft overgedragen, was eene uitdrukkelijk bedongen *niet uitsluitende* concessie; ten allen tijde stond derhalve

(1) Zie Verslag van 3 Oct. 1853, bladz. 69, 70 en 71.

de heer R. aan concurrentie bloot. Nu de overdragt geschied is, bezit de heer Ricardo natuurlijk dezelfde concessie, dat is evenzeer *niet uitsluitend* en treedt hij in geene meerdere regten, dan die de oorspronkelijke concessionaris had. Het is dan wel geheel onverschillig, of de heer Ruijssenaers dan wel een ander eene tweede concessie aanvraagt. Duidelijk meenen wij, is het, dat *op dien grond* de concessie niet mogt geweigerd worden.

Wij zullen thans de inlichtingen afwachten, die de Minister verpligt is aan de Kamer te geven over de zaak, om te zien, of de groote duisternis, die daarin schijnt te heerschen en die over een aantal punten loopt, kan worden opgehelderd. Niet onopgemerkt mag evenwel de omstandigheid blijven, dat als honoraire directeuren van den internationalen telegraaf bedankt hebben de heeren Vice admiraal de Man, generaal majoor Geij van Pittius, Mr. P. P. van Bosse, Mr. W. Wintgens, Mr. J. T. Pringle, kapitein J. W. K. de Leeuw, en Mr. J. de Witte van Citters, hetgeen een aanmerkelijk gewigt legt in de schaal van des heeren Ruijssenaers beweringen omtrent de, bij den internationalen telegraaf bestaande misbruiken. Alléén de heeren van Dam van Isselt en de Brauw hebben hunne functiën blijven waarnemen.

Wanneer een en ander genoegzaam de meening schijnt te veroorloven, dat de belangen van het publiek niet voldoende, ten deze zijn behartigd geworden: *zeker* is het, dat aan de Nederlandsche schatkist thans een aanmerkelijk verlies wordt berokkend. De regering was er toch van verwittigd, dat bij weigering van de concessie, de heer Ruijssenaers eene dergelijke zou aanvragen bij de Hanoversche regering. Op 22 Mei jl. is die concessie inderdaad verleend, en het gevolg daarvan zal nu zijn, dat langs *deze* lijn de berigten uit, en naar Engeland van en naar Noord-Duitschland veel goedkooper zullen verzonden worden over Hanover, dan over de lijn van 's Gravenhage; en het is te berekenen, dat de schatkist daardoor een jaarlijksch verlies van eenige duizende guldens zal lijden.

Het publiek in het algemeen en de handel in het bijzonder hebben er belang bij, om voldoende te worden ingelicht omtrent de eigenlijke redenen, waarom eene Engelsche compagnie zoo zeer wordt begunstigd, en het tot stand komen van eene Nederlandsche onderneming is geweigerd, waardoor niet slechts aan het publiek betere waarborgen en de voordeelen der concurrentie zou zijn verschaft, maar ook de schatkist voor verlies behoed.

Wij beloofden nog eenige voorbeelden te zullen mededeelen ten betooge, dat wij met rassche schreden op nieuw het heillooze tijdvak der familie-regering te gemoet gaan.

Aan die belofte voldoen wij thans. De voorbeelden, ontleend aan *de familiën* van de bij uitnemendheid *ministeriele* leden der Kamer, zijn te treffend, dan dat wijdloopige toelichting noodig zou zijn.

De houding, die de heer Mr. C. Sleeswijk Vening, gedurende zijne loopbaan als lid der Kamer, heeft aangenomen, in overeenstemming met zijne mede-afgevaardigden uit Friesland, de heeren: Engelen, Oosting en Dirks, is bekend. Steeds *plus ministriël que le ministre* verdedigde hij met hardnekkigheid zelfs 't geen de Minister dikwerf erkende, onhoudbaar te zijn. Wat meer is, waar verdediging onmogelijk scheen *zweeg* hij, of wel *bestreed* den Minister, maar bij de beslissing.... stemde de heer Vening *vóór* alles wat hij straks nog had bestreden. Gedurende de geheele zitting is de vacature in het Geregtshof van Vriesland vacant gebleven; nu de zitting ten einde spoedt; nu de quasi-groote maatregelen zijn doorgedreven, wordt het ministeriële kamerlid bevorderd.... *tot lid in het provinciaal geregtshof van Friesland.*

De heer Mr. J. Bieruma Oosting, werd benoemd tot burgemeester van Weststellingwerff.

De heer van Dam van Isselt heeft twee zoons. De heer T. van Dam, de eene zoon, werd tot ieders verbazing, *eerst* kantonregter te Delft en *daarna* griffier bij het hoog militair geregtshof te Utrecht. Wie den benoemde kent, zal erkennen dat hier bezwaarlijk aan, boven velen uitstekende verdienste kan gedacht worden.—De tweede zoon werd Burgemeester van Buurmalsen. Deze benoeming werd *de longue main* voorbereid. Men moest den vroegeren burgemeester op eene geschikte wijze de plaats doen ontruimen. Van dáár werd de klerk van den verificateur te 's Bosch benoemd tot ontvanger in een plaatsje van Noord-Holland; de burgemeester van Buurmalsen werd klerk van den verificateur te 's Bosch en de nu vacante plaats werd ingenomen door den *tweeden* zoon van den heer van Dam.

De heer Mr. J. A. AE. W. ridder van Rappard, advocaat te Zutphen, *zoon* van het lid der Kamer, werd griffier van het kantongeregt te Lochem.

De heer Jhr. Mr. H. A. ridder van Rappard, *neef* van het lid der Kamer, werd substituut officier bij de arrondissements-regtbank te Zutphen.

De heer Jhr. A. C. J. ridder van Rappard, *neef* van het lid der Kamer, werd kapitein bij het regement rijdende artillerie.

De heer Jhr. C. C. A. van Rappard, *neef* van het lid der Kamer, werd eersten luitenant.

De heer H. W. A. ridder van Rappard, *neef* van het lid der Kamer, werd bevorderd tot kapitein ter zee.

De heer A. Donker, *broeder* van het lid der Kamer, *neef* van den Minister van Justitie, werd benoemd tot post-directeur in Zeeland, ofschoon een ander door de administratie daartoe was voorgedragen.

De heer Jhr. Mr. L. W. A. Boeije, *broeder* van het lid der Kamer, werd kantonregter te Middelburg, ofschoon twee kantonregters op de nominatie stonden; en de benoemde, voor zoo ver bekend is, slechts ééne enkele maal gepleit heeft in eene civiele zaak, die hij heeft verloren.

De heer Mr. van Lennep, *zoon* van het lid der Kamer, werd rijks-advocaat in de plaats van zijn vader.

De heer Mr. J. H. van Foreest van der Palm, *neef* van het lid der Kamer, werd regter-plaatsvervanger in de arrondissements-regtbank te Alkmaar.

De heer Mr. C. M. Wintgens, *oom* van het lid der Kamer, werd vice-president bij het Provinciaal Geregtshof in Limburg.

De heer Jhr. Mr. L. H. van Asch van Wijck, *broeder* van het lid der Kamer, werd kantonregter te Wijk-bij-Duurstede.

De heer Jhr. Mr. M. M. van Asch van Wijck, *broeder* van het lid der Kamer, werd commies bij het Muntcollegie te Utrecht.

De heer G. J. baron van Reede van Ondtshoorn, *broeder*, naar wij meenen, van het lid der Kamer, werd ontvanger te Harderwijk.

Wij zouden deze voorbeelden nog met zeer velen kunnen aanvullen. Zij zijn, nogtans, naar onze meening, voldoende, om ons betoog te staven.

De Natie beslisse eerlang zelve, of zij het geraden vindt, dat op *dezen weg* worde voortgegaan.

Buitenland.

FRANKRIJK.

De zitting van het Wetgevend Ligchaam is den 1sten dezer gesloten. Er is geen boodschap van den Keizer ontvangen, zooals men verwacht had, en het bevelschrift der sluiting is door den Voorzitter der Vergadering eenvoudig voorgelezen. Deze laatste zitting werd gewijd aan de beraadslaging over een ontwerp tot goedkeuring van supplementaire credieten over 1853. Die discussie was niet van belang ontbloot. Zij was inderdaad de eerste steen van aanstoot tusschen de uitvoerende en de wetgevende magten; tusschen dezen is eene ligte botsing ontstaan over een zeer practisch onderwerp. De credieten strekten voor uitgaven van gesloten diensten. De Regering heeft het voornemen aan den dag gelegd, om in den vorm van het onderzoek dier supplementaire credieten eenige verandering te brengen. Sommige leden hebben daarover hunne gevoeligheid betuigd, omdat het Wetgevend Ligchaam slechts eene onbeduidende rol te vervullen heeft, maar toch nog iets gewigtigs heeft te volbrengen, dat is: het toezigt over 's Rijks geldmiddelen. Die magt moest niet verzwakt worden. Van regeringswege werd daarentegen beweerd, dat de staatsregeling een nieuw beginsel ten dezen aanzien had gevestigd, waartegen van de andere zijde weder werd opgemerkt, dat de bestaande wetgeving over het financieel beheer niet was afgeschaft. De heer Baroche, Voorzitter van den Staatsraad, hield het regt der regering vol en de noodzakelijkheid, dat zij van dat regt kon gebruik maken. De wet is ten slotte met algemeene stemmen op ééne na aangenomen; maar het schijnt toch dat die beraadslaging een min aangenamen indruk heeft te weeg gebragt.

DUITSCHLAND.

Uit Freiburg meldt men, onder dagteekening van 30 Mei:

Het tegen den aartsbisschop ingestelde geregtelijk onderzoek is thans afgeloopen, en heden is dien ten gevolge de persoonlijke inhechtenisstelling van dien geestelijke weder opgeheven. De stukken zijn aan het hofgerigt alhier verzonden, welks uitspraak thans wordt te gemoet gezien.

TURKIJE.

De laatst ontvangen telegrafische berigten zijn van den volgenden inhoud:

WEENEN, 2 Junij. Er zijn alhier berigten aangekomen van Belgrado van gisteren avond. Per koerier had men in laatstgen. stad de tijding uit Konstantinopel ontvangen, dat aldaar eene overeenkomst tusschen de Porte, Oostenrijk, Engeland en Frankrijk gesloten was, ten gevolge waarvan Oostenrijk onverwijld Albanie en Montenegro zal bezetten. Servie zal alleen bezet worden in het geval dat aldaar onlusten mogten uitbreken. De desbetreffende firman was uitgevaardigd. Georgie is onafhankelijk verklaard; de verdreven Vorst van dat land is teruggeroepen.

Griekenland heeft het ultimatum der mogendheden aangenomen. De bezetting door Fransche en Engelsche troepen zal niet plaats hebben.

WEENEN, 2 Junij. Er zijn hier berigten ontvangen, meldende, dat Silistria den 28sten Mei den Russen nog steeds weerstand bood. De Turksche bezetting legde de grootste dapperheid aan den dag.

Te Schumla werd eene groote wapenschouwing over de aldaar bijeengetrokken Turksche troepen gehouden door lord Raglan, den maarschalk de St. Arnaud en Omer-[illegible] de drie legerhoofden waren van een luisterrijken sta[illegible] gezeld. De Britsche en Fransche opperbevelhebbers [illegible] den hunne tevredenheid over de goede houding van [illegible] gedeelte van het Turksche leger.

— De Fransche *Moniteur* heeft de onzekerheid doo[illegible] houden, welke de telegraphische berigten nog dede[illegible] staan over de bedoelingen van koning Otto. Dat bla[illegible] digt stellig aan, dat die Vorst aan de wenschen van [illegible] rijk en Engeland gehoor verleent. Den 26 Mei, [illegible] dag van de ontscheping der Fransche troepen in den [illegible] raeus, heeft koning Otto verklaard, dat hij al de vo[illegible] len zou aannemen, welke door de ministers der [illegible] mogendheden aan de regering waren onderworpen, en [illegible] Z. M. wijders eene proclamatie afgekondigd, waarin te ke[illegible] gegeven wordt, dat men eene strikte onzijdigheid zal in[illegible] nemen in het Turksch-Russisch geschil en hij zijn [illegible] terie zal doen aftreden. Zullen deze inwilligingen [illegible] Grieksche Regering beletten, dat het koningrijk zal [illegible] den bezet, of dat er een Engelsch-Fransche legerm[illegible] den Piraeus zal verblijven? De *Moniteur* gewaagt da[illegible] niet, maar het is niet zeer waarschijnlijk. In den [illegible] woordigen stand van zaken is het twijfelachtig, dat, [illegible] ook de opregtheid der nieuwe verklaringen van [illegible] Otto mogen zijn, hij de magt zou bezitten ze[illegible] zijne onderdanen te doen eerbiedigen, zoo de Eng[illegible] Fransche troepen niet daar waren, om hem in zijne [illegible] nemens te ondersteunen; zoo de troepen zich teru[illegible] ken, zouden de zaken haren gang nemen, gelijk [illegible] hiertoe geschiedde. De krijgslieden naar de grenz[illegible] zonden, om de Grieksche ingezetenen te beletten, zi[illegible] den opstand van Epirus en Thessalie aan te sluiten, [illegible] den op de vlugt gaan en de ingezetenen volgen, en [illegible] proclamatien van koning Otto zouden niets kunne[illegible] rigten tegen de opzettingen, zelfs van den kant v[illegible] Hof uitgegaan, om de Grieken aan te sporen voort[illegible] deel te nemen aan de beweging. Het is dus waars[illegible] lijk, dat de Fransche troepen, die in den Piraeu[illegible] scheept zijn, en wier tegenwoordigheid alleen [illegible] Otto heeft kunnen doen besluiten, tot de voorstell[illegible] Westelijke mogendheden toe te treden, daar zullen [illegible] blijven, niettegenstaande de aanneming dier voor[illegible] door dien Vorst, ten einde die aanneming geene [illegible] letter zij.

De *Moniteur* bevat bovendien nieuwe opheldering[illegible] den toestand van Silistria, waarbij wordt tegenges[illegible] al hetgeen gemeld is, wegens het zenden van een [illegible] mentair van Mussa-pacha, opperbevelhebber der ve[illegible] naar vorst Paskewitsch, om nopens eene overga[illegible] onderhandeling te treden. Dat laatste woord is [illegible] den *Moniteur*, zelfs nog niet eens uitgesproken en S[illegible] gaat voort, zich dapper te verweren. Het Regerin[illegible] voegt er bij, dat de Russische legermagt in den [illegible] dier vesting op 90,000 man begroot wordt; waarsch[illegible] moeten onder dat getal niet alleen begrepen wor[illegible] troepen, die Silistria van de landzijde en van de[illegible] der rivier aanvallen, maar al de krijgslieden, di[illegible] tegenwoordig bevinden op den regteroever van den [illegible] van af de Dobrudschka tot Tourloukaï. Het getal tr[illegible] dat tot beleg der vesting gebezigd wordt is veel ge[illegible] In allen gevalle blijkt daaruit, dat Omer-Pacha, wie[illegible] trek van Schumla naar Silistra gemeld is, met li[illegible] om die vesting te ontzetten, zijne handen vol zal [illegible] en dat de strijd, die hij zal moeten leveren, zoo [illegible] reeds geschied is, om zijn oogmerk te bereiken, ee[illegible] gewigtigste voorvallen zijn zal; want aanzienlijke [illegible] magten zullen daarbij tegenover elkander staan.

De *Moniteur* meent ook op zijne beurt te moe[illegible] vestigen een gerucht dat reeds in omloop was, dat [illegible] lijk de Keizer van Rusland teruggekomen is op he[illegible] hem gegeven bevel, om Klein-Wallachije te ontru[illegible] zoo dat men het tegemoet kan zien, dat de Rus[illegible] stellingen zullen hernemen, die zij in dat deel di[illegible] stendommen hebben verlaten. Intusschen is dit [illegible] door den terugkeer der Russen nog niet bevestig[illegible] is zeker, dat de Russen, na zich teruggetrokken te h[illegible] naar den linkeroever van de Aloeta, zich daar vers[illegible] en niet geneigd zijn verder terug te gaan. De[illegible] is nagenoeg de grens tusschen Groot en Klein Wa[illegible] en, zoo de Russen zich dus bepalen, om aan den [illegible] oever dier rivier stand te houden, dan kan men [illegible] Wallachije als nagenoeg geheel ontruimd beschouwen [illegible] hoofdstad Krajowa is op den regteroever gelegen, e[illegible] op een grooten afstand van de Aloeta.

Het Fransche Regeringsblad berigt, dat de nieuw[illegible] vraag tot ontruiming der vorstendommen, die Oos[illegible] ingevolge het Oostenrijksch-Pruissisch verdrag aan Ru[illegible] moet doen, den 1 dezer van Weenen naar Peter[illegible] moet gezonden zijn. Dat dit geschied is, wordt doo[illegible] telegrafisch berigt uit Weenen bevestigd.

Bijzondere berigten uit Weenen houden in, da[illegible] geen onbepaald geloof moet hechten aan hetgeen [illegible] sche dagbladen mededeelen, nopens de spanning [illegible] in de staatkundige betrekkingen tusschen de [illegible] van Rusland en Oostenrijk zou heerschen. De nieu[illegible] vraag tot ontruiming der Vorstendommen, door [illegible] tenrijksche Regering aan den Keizer van Rusland [illegible] is, geen ultimatum, waarvan de niet aanneming do[illegible] Czaar onvermijdelijk de oorlogsverklaring van Oos[illegible] tegen Rusland ten gevolge zou moeten hebben. M[illegible] is het gebleken, dat Rusland wel geneigd schijnt, [illegible] aan Oostenrijk veel toe te geven, om die mogendh[illegible] rust te stellen en haar alles afdoenden grond [illegible] om zijne krijgslieden in strijd te doen treden [illegible] Russische krijgsbenden. Sommige dagbladen [illegible] onderstellingen zoover, dat zij vermeenen, dat Ru[illegible] tot bereiking van dat doel, wel geheel Wallach[illegible] ontruimen, ten einde den krijg alleen op de Aziatisch[illegible] zen te voeren en alzoo de Duitsche Mogendheden [illegible] buiten de ontstane geschillen te laten. Hoever [illegible]

zal, is moeijelijk te voorzien, maar wel gelooft men, dat het niet terugdeinzen zal, om tot eenige stappen te besluiten in overeenstemming met de voortdurende geruststellende verzekeringen, waarvan de heer von Meijendorff onophoudelijk in naam van den Keizer de tolk te Weenen is. Het verdient opmerking, dat de beurs van Parijs steeds vol vertrouwen is over den loop, die de zaken zullen nemen. De aanhoudende stijging der prijzen wordt toegeschreven aan de mogelijkheid eener schikking, aan het beleggen van een Europeesch congres, waarvan het gerucht weder in omloop is, of wel dat men er op rekent, dat de Duitsche en Scandinavische mogendheden spoedig aan den strijd tegen Rusland zullen deelnemen, of eindelijk dat in allen gevalle de aangevangen krijg voor het Westen niets anders dan gelukkige kansen heeft en goede uitkomsten kan opleveren.

Meer dan ooit wordt het bombardement van Kaffa hoogst twijfelachtig, zelf moet men gelooven, dat de geheele tijding onjuist is. Die stad is wel niet versterkt en kan dus aan een aanval van eene zeemagt geen wederstand bieden, maar het blijkt toch, dat het uit alle oogpunten eene zeer belangrijke plaats is. Uit dien hoofde schrijft men van Parijs, dat Kaffa door de vereenigde magten moest worden bezet, hetgeen zonder grooten strijd zou kunnen geschieden.

— De Parijsche dagbladen behelzen eene depêche uit Konstantinopel van 24 Mei, waarbij het bevestigd wordt, dat de maarschalk de St. Arnaud benoemd is tot opperbevelhebber van de vereenigde troepen, zoowel Fransche en Engelsche als Turksche en Egyptische.

— In de zitting van het Britsche Lagerhuis van 1 dezer, heeft Sir J. Graham aangekondigd, dat de Regering bevel heeft gegeven, om al de Russische havens in de Zwarte- en in de Oostzee gelegen, te blokkeren, en dat die blokkade van toepassing zal zijn op al de vaartuigen van alle volken. Een Engelsch en Fransch smaldeel was wel naar de Zwarte Zee gezonden, maar tot hiertoe zonder bevel om te blokkeren. Dit zal derhalve thans geschieden.

Het Hoogerhuis heeft den 1sten dezer voor de derde maal gelezen de wet tot regeling van de bewapening der Koninklijke marine, tot verdeeling der prijzen enz., nadat het met 47 stemmen tegen 34 een amendement verworpen had, dat door den graaf Hardwicke was voorgesteld, daartoe strekkende, dat de wet niet van toepassing zou zijn op de prijzen, welke vóór 1 Junij 1854 waren gemaakt.

— Volgens depêches uit Triëst, heeft Koning Otto eerst gedreigd, Athene te zullen verlaten en naar Ramee te vertrekken, en hebben de gezanten van Pruissen en Rusland daarop verklaard, dat zij voornemens zijn hem te volgen. De Fransche en Engelsche gezanten hebben evenwel er op blijven aandringen, dat Z. M. de verbindtenis zou aangaan eene strikte onzijdigheid in acht te nemen en een nieuw Ministerie te benoemen. Gedurende deze onderhandelingen zijn er 16 Engelsch-Fransche schepen binnengekomen en hebben de troepen, die zij inhielden, de sterkte van den Piraeus bezet, alsmede de Grieksche vaartuigen, wier vlaggen werden medegenomen. De Koning heeft toen de verlangde verklaring geteekend en de gezanten der Westelijke mogendheden hebben aan Z. M. een lijst van ministers voorgesteld. De Fransche generaal Forey heeft dadelijk op al de Grieksche vaartuigen, die zich in de haven bevonden, Fransch scheepsvolk geplaatst; de driekleurige vlag wappert van alle openbare gebouwen, scholen, wachthuizen enz. Al de militaire posten zijn door Franschen bezet.

— Uit Londen meldt men van 1 dezer, dat de ridder von Bunsen, laatstelijk Pruissisch Minister aldaar, in een afscheidsgehoor bij de Koningin is toegelaten en zijne brieven van terugroeping heeft overhandigd.

De Londensche Times van jl. Woensdag deelt eene vertaling mede van het zesde protocol der nieuwe conferentie hetwelk, gelijk men weet, den 23 Mei jl. te Weenen door de vertegenwoordigers der mogendheden is onderteekend. Volgens die vertaling luidt hetzelve aldus:

De ondergeteekenden, gevolmagtigden hebben het met de in het protocol van den 6den April jl. vervatte afspraken overeenkomstig geacht, zamen te komen, om wederzijdsche mededeeling te doen van de tusschen Frankrijk en Engeland, alsmede van de tusschen Oostenrijk en Pruissen op den 10den en 20sten April jl. gesloten overeenkomsten, en om van derzelve aanteekening te maken in eene gezamenlijke acte.

Na een zorgvuldig onderzoek der voorzegde overeenkomsten hebben de ondergeteekenden eenstemmig verstaan:

1°. dat de tusschen Frankrijk en Engeland gesloten overeenkomst, alsmede die van den 20sten April tusschen Oostenrijk en Pruissen, beide de verpligting inhouden, in de onderscheidene gesteldheid, waarop zij slaan, de handhaving te verzekeren van het beginsel, hetwelk door de reeks van protocollen der Weener conferentie is vastgesteld.

2°. dat de integriteit van het Turksche rijk en de ontruiming van dat deel van deszelfs grondgebied, hetwelk door het Russische leger bezet is, het bestendige en onveranderlijke doel van de vereeniging der vier mogendheden is, en blijven zal.

3°. dat derhalve de medegedeelde en aan dit protocol gehechte akten beantwoorden aan de verbindtenis, die de gevolmagtigden den 9den April wederkeerig hadden aangegaan om te beraadslagen, en zich te verstaan over de geschikste middelen tot bereiking van het doel hunner vereeniging, en dat die acte alzoo wederom strekken moet tot staving van het vaste voornemen, der op de Weener-conferentie vertegenwoordigende mogendheden, om alle hare pogingen en besluiten gezamenlijk te doen strekken tot het verwezenlijken van het doel hetwelk den grondslag harer vereeniging uitmaakt.»

Aangehecht zijn de Engelsch-Fransche overeenkomst van den 10den April jl. en het Oostenrijksch-Pruissische alliantie-verdrag van den 20sten April jl.

Uit dit protocol — zegt de *Times* — blijkt dat er alleen op twee punten eene stellige overeenkomst tusschen de vier mogendheden bestaat, namelijk ten aanzien van de handhaving der integriteit van het Turksche rijk en van de ontruiming der Vorstendommen, doch buiten en behalve deze beide doeleinden, beoogen Frankrijk en Engeland meer algemeene maatregelen, om den vrede op een hechten grondslag te herstellen, en om de herhaling der tegenwoordige verwikkelingen in het vervolg voor te komen, terwijl Oostenrijk en Pruissen in de nu voor ons liggende staatsstukken zich tot de ontruiming der door vreemde troepen bezette gedeelten van het Turksche grondgebied bepalen. Zoolang de Keizer van Rusland niet, hetzij door onderhandeling of door geweld, genoopt is zijne troepen uit Turkije terug te roepen, is dat verschil van geen wezenlijk belang; want al de vier mogendheden hebben zich evenzeer verbonden, om dat doel te bereiken en daartoe zamen te werken. Maar wanneer dat doel is bereikt, de zaken overigens blijvende gelijk zij thans zijn, dan zou de positie der Westersche mogendheden en die der Duitsche Staten verschillend worden, indien zij naar den inhoud van dit protocol moet worden geregeld. Dit was het ongetwijfeld hetwelk de weifelende partij onder Duitschlands staatsmannen in het oog had, die deze kans van vereeniging met Rusland niet wil opgeven, zelfs niet terwijl zij tegen Rusland gerigte protokollen onderteekent; dat is inzonderheid de hoop van den koning van Pruissen, die zich vleit met de gedachte, dat hij door de verwijdering der Russische troepen uit de vorstendommen in staat zal gesteld worden, om Duitschland mede tot eenen bondgenoot van Rusland te maken. Dit zijn echter, onzes oordeels, kortzigtige en bedriegelijke verwachtingen. Er is geen grond om te denken, dat de Russische troepen de vorstendommen ooit zullen verlaten zoolang zij niet gewapenderhand daaruit gedreven worden, en indien eenig deel van Duitschland tot deze gewapende uitdrijving medewerkt, gelijk de Duitsche staten door hunne aangegane verbindtenissen en omhelsde beginselen gehouden zijn te doen, dan wordt de oorlog van een anderen aard en komt hij buiten de termen van dit protocol. Andere verbindtenissen van een meer gewigtigen en meer stelligen aard moeten alsdan in de plaats treden van eene overeenkomst als deze.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

ZITTING VAN ZATURDAG, 3 JUNIJ.

Is ingekomen eene missive van den heer BEENS, die, ten gevolge zijner benoeming tot kantonregter te Oosterhout, zijn ontslag neemt als lid der Kamer. Hiervan zal kennis worden gegeven aan den Minister van Binnenl. Zaken.

De commissie van rapporteurs is gereed met haar eindverslag over het ontwerp van wet, tot verlenging van den termijn bij art. 293 der Gemeente-wet gesteld. Drukken en ronddeelen van het verslag, terwijl de Voorzitter voorstelt, de beraadslaging te houden op aanst. Dingsdag

Op voorstel van den heer v. GOLTSTEIN wordt echter besloten, die beraadslagingen te houden heden, na afloop van de aan de orde gestelde ontwerpen. Intusschen wordt dadelijk het verslag voorgelezen. Daaruit blijkt, dat het ontwerp tot geene bedenking aanleiding heeft gegeven. Alleen hebben eenige leden te kennen gegeven, dat zij, indien zij in deze nieuwe verlenging toestemden, daarom niet geacht willen worden het gevoelen voor te staan, dat de Regering, gedurende den termijn, zoodanige vereeniging van gemeenten zou moeten doen plaats hebben, dat overal 25 kiezers zouden aanwezig zijn. Integendeel meenden zij, dat bij die vereeniging van gemeenten met behoedzaamheid moest worden te werk gegaan, en dat de plaatselijke gesteldheid wel in acht behoort te worden genomen.

De commissie van rapporteurs is nog gereed met het eindverslag over het ontwerp van wet, tot onteigening van perceelen, ter uitbreiding van Arnhem. — De voorzitter stelt voor, de beraadsl. te bepalen op aanst. Dingsdag. — De heer Mackay daarentegen stelt voor, de discussiën mede heden te houden. Dat gevoelen werd ondersteund door den heer de Kempenaer, doch bestreden door de heeren: Rochussen, van Nispen en van Hoëvell, op grond dat het hier geldt eene zaak van gewigt; dat men de gelegenheid niet moest afsnijden, van mogelijke bezwaren, enz. De heer van Hoëvell o. a. gaf te kennen, dat de Kamer gisteren bewijs van afgematheid gegeven heeft, door eene belangrijke wet te behandelen, zonder er een woord over te spreken, en wenscht hij ook over het ontw. thans ter sprake gebragt, te beraadslagen na het recès. — De heer Mackay, zijn voorstel ingetrokken hebbende, wordt besloten, den dag der beraadslaging nader te bepalen.

Aan de orde is de beraadslaging over het ontwerp van wet, tot verhooging van Hoofdstuk IV der staatsbegrooting van 1854.

De heer WINTGENS herinnert aan het voorschrift, dat de verschillende regtscollegien commissien uit hun midden moeten benoemen, om de gevangenissen te doen bezoeken, evenzeer als dit moet geschieden door de procureurs-generaal en de officieren van justitie. Hij gelooft, dat dit niet in allen deele wordt geobserveerd.

De heer V. AKERLAKEN vereenigt zich met hetgeen in de afdeelingen is in het midden gebragt, dat in den laatsten tijd zoo veel gebruik is gemaakt van suppletoire begrootingen. Hij acht dit verderfelijk, en wenscht dat zoo veel mogelijk bij de gewone begrooting worde voorzien. Zoo vraagt hij speciaal, waarom: 1°. de verhooging wegens voeding, en 2°. de oprigting van het verbeterings- en opvoedings-gesticht te Alkmaar, niet tot de begrooting van 1855 zouden kunnen gebragt worden?

De heer STRENS geeft te kennen, dat in Noordbrabant en Limburg wel degelijk voldaan wordt aan hetgeen de heer Wintgens verlangt.

De heer ROCHUSSEN en MACKAY wijzen het voortreffelijke aan, dat zoo spoedig mogelijk aan de behoefte van een gesticht voor jeugdige veroordeelden worde voldaan, te meer daar de stad Alkmaar daartoe een geschikt lokaal heeft afgestaan.

De MIN. V. JUST. verdedigt het ontwerp op gelijke gronden. Hij zegt bovendien, dat ook de Reg. tegen suppletoire begrootingen is, en die alleen voordraagt wanneer daartoe noodzakelijkheid bestaat.

Het ontwerp wordt hierop met algem. stemmen aangen.

Vervolgens worden zonder beraadslaging, mede met algem. stemmen aangenomen de volgende ontwerpen van wet, als:

1°. Tot verhooging van Hoofdst. IV der staatsbegrooting van 1853;

2°. Tot verlenging van den termijn, bij art. 293 der gemeentewet gesteld.

De zitting is hierop tot nadere bijeenroeping gescheiden.

's Gravenhage, 3 Junij.

Z. M. heeft eervol ontslag verleend aan den luit.-gen. J. F. graaf Dumonceau, Hds. adjudant in buiteng. dienst, als insp. der caval., belast met het toezigt over het corps maréchaussée, en benoemd tot luit.-generaal en inspecteur der infanterie, den gen.-majoor A. J. Verhorst, belast met de functien van inspecteur; tot luit.-generaal en inspecteur der cavalerie; belast met het toezigt over het corps marechaussee, den gen.-maj. jhr. C. W. J. Storm de Grave, adj. in buit. dienst, komm. der 1ste brig. cavaler. tot gen.-maj. en komm. der 1ste brigade cavalarie, den kol. K. E. baron van Heerdt, adjudant in buiteng. dienst, komm. van het 4de reg. dragonders; tot gen.-majoor, den kolonel C. A. Oudemans, komm. van de 4de brigade infant., belast met het prov. komm. van Gelderland, Utrecht en Overijssel.

Z. M. heeft benoemd tot kantonregter te Oosterhout, mr. C. C. A. Beens, thans griffier bij hetzelve kantongeregt.

De Tweede Kamer der Staten-Generaal is heden op reces, men zegt tot 15 Julij ek., uiteengegaan.

«De Klok» wordt ook in ons blad te koop aangekondigd. Met meer dan bijzonder genoegen nemen wij die advertentie op in de hoop, dat dit voorbeeld, tot navolging aansporen zal, om al wat tegen de constitutionnele partij of tegen ons wordt geschreven, voortdurend, door de rubriek advertentiën, aan onze lezers bekend te doen maken. Dan zal er onze uitgever wél bij varen.

Wie overigens de schitterendste lof op de constitutionnele partij en op ons dagblad wil vernemen en tevens de middelen leeren kennen, waardoor de partij van het Ministerie zich tracht op de been te houden — hij koope «De Klok.»

De kiesvereeniging *Grondwet en Koning* te Leijden, heeft tot kandidaat voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal voor het hoofdkiesdistrict Leijden gekozen, de heer J. A. de Fremerij, oud-lid der Kamer.

De *Amst. Ct.* meent te weten, dat er nog onderscheidene bevorderingen bij het leger zullen plaats hebben. De gisteren overleden gepens. luit.-generaal Jhr. R. A. Klerck, chef van het militaire huis des Konings, zou worden vervangen door den luit.-generaal graaf Dumonceau, thans inspecteur der kavallerie, aan wien pensioen zou worden verleend, en die in de laatste betrekking zou worden opgevolgd door den generaal-majoor Jhr. Storm de Grave, die tevens tot luit.-generaal zou worden bevorderd. Voorts zou de generaal-majoor Verhorst, inspecteur der infanterie, tot luitenant-generaal alsmede de kolonel der infanterie Oudemans en de kolonel der kavallerie baron van Heerdt, tot generaal-majoors worden bevorderd.

Den 31 Mei overleed te Amsterdam de heer A. Huidekoper, lid der Prov. Staten van Noord-Holland en lid van den gemeenteraad van Amsterdam. Hij was algemeen geacht.

* In de residentie is aangekomen en aan het hôtel *Paulez* afgestapt mevrouw de Baronnes French, met familie.

* Naar men verneemt, zal aan de koninklijke militaire akademie te Breda, eene meerdere uitbreiding gegeven worden, waardoor het getal kadets voor de marine met een 50tal zou kunnen worden vermeerderd.

* Wij meenen de aandacht te moeten vestigen op de hoogst belangrijke verzameling van zeldzame planten en verwarmingstoestellen, nagelaten door den heer A. de Gijselaar, en waarvan de verkoop onder de leiding van den notaris Bervoets, tegen den 8sten dezer en volgende dagen bepaald is. Men vindt daarin een [illegible] cycadeën, pandaneën, (o. a. freycinetia [illegible] paar van zeldzame schoonheid), [illegible] planten in warme kassen, voorts [illegible] proteaceën (o. a. banksia menziesii, en dryandia majestica), conifereen, planten voor gematigde warmtekassen en orangeries, eene allerschoonste verzameling van azalea indica, eene van camellia japonica, eene van rhododendrums, en [illegible], prachtige oranjeboomen, waaronder twee van zes ellen hoog en ongemeene schoonheid, paeonia arboria, fuchsia, enz. Over het geheel munt deze keurige verzameling uit door frischheid van bloei en kracht van gewas, ten gevolge van het zorgvuldig onderhoud en de goede kweeking, onder het oog des kundigen verzamelaars. De verzameling beloopt ruim 1700 nummers, waaronder de houten en ijzeren broeikassen en de verwarmingstoestellen (Thermosiphon). Liefhebbers van bloem- en andere gewassen en kooplieden zullen zeker

wedijveren, om van deze weinig aldus voorkomende gelegenheid gebruik te maken, om hunne collectiën te verrijken; verscheiden belangstellenden van buiten 's lands zijn reeds alhier aangekomen, met het doel om aankoopen alhier te bewerkstelligen.

Door den ridder de Bourman, minister-resident van Spanje alhier, zijn geloofsbrieven uitgereikt, waarbij hem ook door H. K. H. mevrouw de Hertogin-regentes van Parma, de hoedanigheid wordt opgedragen van HD. minister-resident bij het Nederlandsche Hof.

De Minister van Finantien, gelezen hebbende de missive van een der heeren arondissements-directeurs der directe belastingen enz., waarbij des Ministers beslissing wordt ingeroepen omtrent een gerezen geschil van gevoelen ten aanzien van de toepassing van het tarief van regten op maat- en duimstokken, heeft, bij resolutie van 18 Mei jl., n°. 125, te kennen gegeven, dat de maat- en duimstokken moeten worden gerangschikt onder de mathematische instrumenten, op den invoer belast met drie per cent der waarde.

Utrecht, 1 Junij. Heden promoveerde tot doctor in de regten, de heer J. W. van Rijckevorsel, van Rotterdam, met theses.

▷ **Meppel**, 2 Junij. In navolging van vele steden en plaatsen, heeft ook de Raad dezer gemeente de verordeningen op het bakken en verkoopen van brood, benevens de broodzetting afgeschaft.

— Het voorstel van eene commissie uit den Raad, omtrent de verwikkelingen met de Drentsche Kanaal-Maatschappij, die volgens besluit van den Raad van 22 Maart jl. een nader uitgewerkt rapport moest indienen, om de motieven meer te ontwikkelen, welke de Raad genoopt hebben tot het nemen van zijn besluit van 1 Febr. bevorens; welk laatste besluit ter vernietiging aan Z. M. is opgezonden doch door Hoogstdezelve provisioneel geschorst tot 15 April daaraanvolgende, is niet aangenomen, maar ten gevolge van staking der stemmen de nadere behandeling, ingevolge art. 50 der Gemeentewet, tot eene volgende vergadering uitgesteld. Dit voorstel behelsde de bovenbedoelde ontwikkeling en uiteenzetting van de gronden. De conclusie strekte, om aan de hooge regering afschrift van het rapport te doen opzenden, om haar nader met de gronden in te lichten en alzoo het nemen van een definitief besluit te vergemakkelijken.

's Hertogenbosch, 2 Junij. Gisteren had alhier de plegtige installatie plaats van den heer mr. F. Twiss Fz. als officier bij de arrondissements-regtbank alhier. De nieuw benoemde officier werd aangesproken door den heer substituut-officier, mr. van Nispen van Pannerden en door den Voorzitter, mr. van Heurn, die door den heer Twiss op welsprekende wijze werden beantwoord. Eerstgenoemde herdacht tevens in zijne sierlijke rede den afgetreden en zeer verdienstelijken officier mr. J. D. W. Pape, thans lid van den Hoogen Raad der Nederlanden.

---

§ § **Maastricht**, den 1 Junij. Een ligchaam, dat na langen tijd zieltoogend geweest te zijn, in den jare 1848 in den Heere was ontslapen, heeft op nieuw teekens van leven gegeven, en doen blijken, dat het den laatsten ademtogt nog niet geheel heeft uitgeblazen. De ridderschap, die men met de afschaffing der standen, voor altijd verdwenen achtte, heeft namelijk heden eene vergadering gehouden in het Provinciaal Gouvernement. Negentien leden waren daarbij tegenwoordig, en hebben den heer graaf d' Ansembourg Neubourg tot president verkozen. Men wil weten, dat de komst van den Minister van Oorlog, baron Forstner van Dambenoy, hiermede in verband zou staan, ofschoon Zijne Excellentie de vergadering niet bijwoonde. Niemand zal zeer zeker aan de gewezen leden der Ridderschap het regt betwisten, om zich onderling te blijven zien, en de oude vriendschap aan te houden, doch het vindt afkeuring, dat de bijeenkomsten plaats grijpen in het Provinciaal Gouvernement, hetwelk tevens tot woning dient van den Commissaris des Konings, en op die wijze als het ware een officieel karakter aan een afgeschaft ligchaam wordt bijgezet. Hoe, indien de vroegere vertegenwoordigers van den landelijken stand en die der steden, op nieuw lust kregen te vergaderen? Wordt daardoor eene vroeger bestaan hebbende orde van zaken niet eenigermate bestendigd?

— Tot dus verre hoort men hier zeer weinig spreken van de aanstaande verkiezingen voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal. In dit district schijnt de herkiezing van het uitvallend lid, den heer Mr. van Wintershoven genoegzaam zeker te zijn, even als die van den heer Mr. de Lom de Berg, in het district Roermond. De geest is in het Hertogdom algemeen in eene tegenovergestelde rigting van « de tegenovergestelde rigting » en te vergeefs zouden de pogingen zijn, om de verkiezingen in ministeriëlen zin te doen uitvallen. Wat *dit* ministerie verrigt en *niet* verrigt heeft, doet de aftreding van het vorig kabinet hoe langer hoe meer betreuren.

Advertentiën.

Nieuwe treffende bewijzen voor de geneeskracht der

REVALENTA ARABICA

zijn ons dezer dagen van Leerdam berigt. Wij geven hier een kort uittreksel daarvan. De schrijver, die de namen der genezenen opgeeft wenscht, dat wij slechts van de initialen gebruik maken, waardoor de geloofwaardigheid ook niets verliest.

»Ik kwam voor eenigen tijd bij H. van W., landman in Gellicum, prov. Gelderland, waarvan de familie in diepe droefheid verkeerde. De dochter had de tering en was door den dokter, die nog maar weinige levensdagen voorspelde, opgegeven. Toen ik binnen kwam waren zij aan het overleggen, waar zij de REVALENTA het gaauwst van daan zouden kunnen krijgen, die een groot heer, die den eigensten dag bij hen geweest was, dringend aangeraden had, eens te proberen, omdat hij ze bij ondervinding kende en er veel op vertrouwde. Zij waren blij toen ik hun vertelde dat ze bij mij in Leerdam te verkrijgen was, en een bode werd oogenblikkelijk afgezonden om ze te halen. Met welk goed gevolg de zieke het wondermeel gebruikt heeft blijkt het best als ik u vertel, dat ik ze verleden Dingsdag op den Dijk heb zien wandelen; zij is geheel hersteld.«

»Dan is op hetzelfde dorp nog een patient, met name J. B., die bij alle Doktoren en Professoren te vergeefs om hulp geloopen heeft. Hij heeft mij zelf betuigd, dat hij bij de REVALENTA baat vindt.«

»In Beest, ook een Geldersch dorpje in deze nabijheid, zijn P. van W., en zijne vrouw, die beide al sedert lang lijdende waren en niet konden ontdekken wat hun scheelde, door het gebruik der REVALENTA genezen; hij verklaarde mij onlangs nog nooit zoo gezond en welgemoed geweest te zijn.« Leerdam 5 April 1854. J. J. GIROUX.

DU BARRY'S REVALENTA ARABICA kost:

Kleine bussen	1 p.	2 p.	5 p.	12 p.	in het VERKOOPHUIS
	84½ Cent.	ƒ 2.	3½.	8	16 en de bekende Dépôts.

Zij is in alle maagziekten aan te bevelen en mist nooit de genezing te bewerken. Geene plant, geen medicijn heeft ooit zulk eene gunstige uitwerking op zoo groote schaal gehad; er is geen lijder, die de REVALENTA gebruikt heeft, die er niet iets goeds van weet te vertellen. Bij kinkhoest, mazelen, kinderpokken en koepokken maakt ze alle medicijn overbodig door de verwijdering van alle branderigheid en koortsachtigheid van den patient.

Wij hebben, eene kleine brochure laten drukken, die den lezer dit natuurproduct leert kennen, en waarin ook Attesten voorkomen, het in handen nemen van dit Werkje zal niemand berouwen. Het is gratis bij alle Dépôthouders te bekomen onder den titel:

DE ZIEKTEN DER SPIJSVERTERINGS-WERKTUIGEN. (479)

DE PILLEN VAN HOLLOWAY *zijn een uitmuntend middel voor de ongesteldheid aan de maag, de ingewanden, gebrek aan eetlust, leverziekte, geelkoortsen, enz.* Deze pillen doen eene sterke uitwerking op eene bedorven gezondheid. Zoodra zij gebruikt worden werken zij op het geheele ligchaam, en het meest bedorven ... gint zich onmiddelijk te verbeteren. In weinig we... zuiveren zij geheel en al het ligchaam, hergeven de... en ook die welke een bedorven adem hebben, kun... beter hulpmiddel bedenken, dan deze onvergelijkelijke...

Doosjes Pillen à ƒ 0.80, ƒ 1.35, ƒ 3.00, ƒ 6.75, ƒ ... ƒ 20.50. Potjes Zalf à ƒ 0.80, ƒ 1.35, ƒ 3.00, ... ƒ 13.35, ƒ 20.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen ... C. VAN DORT, te 's Hage; bij B. ADAMA, te Ams... bij de Wed. A. P. MILIUS, te Utrecht en bij J. S... MAN, Hoofd-depôthouder te 's Bosch, alsmede te L... Strand 244, HOLLOWAY'S Etablissement.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 3 Junij 1854.

Nederland.	Pct.		Rusland.	Pct.	
Ned. W. Schuld.	2 1/2	58 7/8 15/16			
Dito Certificat.	3	69 7/8	*Hope* 1798/1816	5	98 1/4
Dito dito	4	86 3/4 7/8	Dito 1828/1829	5	
O. I. Leening.	4	85	Cert. 1831/1838	5	
Amort. Syndic.	3 1/2	85 3/4	Dito Dito	4 1/2	
Hand.-Maats.	4 1/2		Dito *Hope* . . .	4	
Belgie.			Dito *Stieglitz*. .	4	
Certificaten. . .	2 1/2		Dito dito 5e Ser.	4	
D° *Rothschild*.	2 1/2	48 1/8	Inschr. Assig. .	6	
Frankrijk.			Certific. dito. .	6	
Obligatien. . .	3				
Spanje.			**Polen.**		
Nieuwe	1	19 1/2 9/16	Obligatien . . .	4	69 1/4
Dito Buitenl. .	3		**Oostenrijk.**		
D° Binnenl. 6/m.	3	36 1/4 3/8 5/16			
Bew. Sp. Com.		4 13/16	Metalliek . . .	5	61
Amort. Schuld.		4 1/4	Dito bet. Amst.	5	73
Portugal.			Dito letter B . .	5	73
Londen nieuwe.	5	35 3/4 7/8	Dito 1847 . . .	2 1/2	30
Dito uitgest. .	4		Dito 1851/1852	2 1/2	30

Mexic.. te Lond. 3 pct. 22 7/8, 3; dito Onb. 22 7/8, 3; ... te Lond. Uitg. 6 5/8.

Bij zeer geringen handel leverde de markt niets meld... digs op.

FRANKFORT, Donderdag 1 Junij. 5 pct. Metal... Spanje binn. 3 pct. 35 1/2; dito 1 pct. 19.

LONDEN, Vrijdag 2 Junij. Consols cont. 91 5/8, 92 ... N. 3 pct. 24 1/2; Peru N. 4 1/2 pct. 62 1/2; Gren. 2 1/2 p... Sardinie 5 pct. 83; Spanje 3 pct. 39 3/4; dito 1 p... dito Certificaten 4 1/2; dito Passive 4; Russen 4 1/2 ... dito 5 pct. 97; Holl. 2 1/2 pct. 61; dito 4 pct. 88... Behalve de Consols sluiten de overige fondsen va...

PARIJS, Vrijdag 2 Junij. Fr. 4 1/2 pct. op t. 9... pct. 72.60; Sp. Binn. 3 pct. 36 1/4; dito 1 pct. ... Metall. 5 pct. 81.

WEENEN, Vrijdag 2 Junij. N. Metall. 86; W... den 13.10.

MADRID, Woensdag 31 Mei. Sp. binn. 3 pct. ... nieuwe 1 pct. 20 3/8.

Bij L. F. J. HASSELS, Boekhandelaar te *Amsterdam*, is verschenen:

DE KLOK

INHOUD:

EERSTE GELUI.

I. Hoe de *Klok* aan haar naam kwam.
II. Hoe de *Klok* zal worden geluid.
III. Snijdt los dat touw!
IV. Een knap Minister.
V. Spoedig verkiezing!
VI. Reijnders en Zijlker, of is Groningen politiek arm?
VII. Thorbecke's factotum of een der Drentsche afgevaardigden.
VIII. Het dagblad *de Grondwet* of Baron van Hoëvell-Lion.

TWEEDE GELUI.

IX. Nederlandsche kooplieden en de Engel... maken de *Grondwet* (het dagblad) mela...
X. De Delftsche studenten en van Hoëve... tik, tik, tik, tik..
XI. De *Gids* of een bedaagt tijdschrift...
XII. De Man en de Twenthers of de vo... lementaire homogeniteit gevonde...
XIII. De Friesche martelaa...
XIV. Pas op, mijnheer Verhoe...
XV. De *Grondwet* heeft een heiden...

Prijs per gelui 10 Cts. — Ieder gelui is afzonderlijk te bekomen.

Een *klein getal* Exemplaren is voorhanden van HET GROOTE CONSTITUTIONELE VO... een' OPENBAREN BRIEF aan THORBECKE. 3de druk. Prijs 40 Cts.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.